

OPŁOKAWAĆ (3) *vb impf*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne, drugie prawdopodobnie pochylone (tak w opłokać się); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

inf opłókawać (1). ◇ praet 3 sg m opłókawał (1). ◇ imp 2 sg opłókawaj (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. opłokać.

*Polewać czym po wierzchu w celu omycia; splukiwać; w przen [co] (3) : Bowiem on [słodki smak] ieft ciepły á wilgotny á tak ku zachowaniu natury włafnieyfzy, aby teź ciepłem fwym zbytkie zimne rofpufczał, á wilgotnością plugaftwa wżythkie opłokawał. *GlabGad C6v.**

*Fraza: »łzy muszą opłokawać« (1): ázałz nie máfz dziwnego ózrzálftwá/ opillftwá miedzy námi? thák iż fnađz czáfem niewinne łzy muřzą opłokawać ty márne łtoły náłze/ á pfi ledwe doiadáią odrobin fthołów náłzych. *RejZwierc 260.**

*Zwrot: »łzami opłokawać« (1): iuř żadney iney rády áni pomocy nie łzukay/ áni ná niebie áni ná zyemi/ ále co rychley vpaday v nog Páná fwego/ á łzami opłokaway ferce á funnienie fwoie. *RejPos 311.**

Synonimy cf OPŁOKIWAĆ.

Formacje współrdzenne cf PŁOKAĆ.

AW